

En depression satte gang i 48-årige Anna Grues planer om at skrive en spændingsroman. Hun ville egentlig vente, til hun blev 60 og fik masser af tid, men hvorfor sætte sine drømme på hold, når man lige så godt kan udleve dem nu?

AF ANDREA BAK

- Jeg vil ikke sige, at jeg skrev mig ud af depressionen, men det var helt klart behandlingen, der gav mig overskud til at skrive romanen.

Sådan siger 48-årige Anna Grue om sin debutroman "Noget for noget", der udkommer den 8. november.

Bogen er en vaskeægte thriller, som oven i købet foregår på Østerbro, og den er en af den slags bøger, som vil gå rent ind hos enhver med hang til krimier med et sindrigt, psykologisk og moralsk velfunderet plot og et farverigt persongalleri.

Bogens skelet havde ligget i Anna Grues skrivebordskuffe i fem år, men det var først, da hun var blevet sygemeldt fra sit job med en stressudløst depression, at der kom kød på det.

- Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg har sagt, at når jeg blev 60, så ville jeg skrive en roman, siger hun.

- Men under et møde med en coach, som jeg gik hos i forbindelse med mit job, gik det op for mig, at der ingen grund var til at gå og udskyde sine drømme i flere år. Jeg afsatte tre timer til at skrive hver aften. Det var timer, jeg før havde brugt på at læse,

Det er spindelvævet af de psykiske spil og personlige kampe, der foregår mellem mennesker, der fascinerer Anna Grue. Foto: Highlight.

Anna Grue debuterer med thriller om SNAGERI OG SLADDER

så jeg byttede egentlig bare læsning ud med skrivning, siger hun.

HJERNEN SAGDE STOP

Anna Grue beskriver sin depression som, at hendes hjerne en dag sagde stop. Hun arbejdede mellem 60 og 70 timer om ugen som chefredaktør i Al-

ler Press, der blandt andet udgiver det blad, du sidder med i hånden nu. Et travlt og krævende job, som hun var glad for, men som også trak store vekslere på hendes overskud.

- Det sagde bare bang inden i mig, og jeg kunne ikke andet end at græde. Jeg kunne ikke overskue noget som helst. Det var meget, meget væmme-

ligt, for sådan er jeg ellers ikke, siger hun.

- Jeg blev sygemeldt, fik medicin og startede i samtalerapi, og så kom overskuddet til at skrive bogen. Det har taget godt og vel et år, og det gik forbløffende hurtigt og nemt, da jeg først kom i gang. Jeg havde egentlig regnet med, at jeg godt kunne glem-

me alt om at få den udgivet - at den skulle være en slags indledende øvelse til at skrive nummer to, men den blev simpelthen antaget af det første forlag, jeg overhovedet sendte den til. Jeg blev simpelt hen så befippet. Og glad, siger hun.

DER SKAL JO BRØD PÅ BORDET

Anna Grues forfatterdrømme begyndte allerede, da hun var 20 år, men som hun selv siger, har hun ventet med at udleve dem, til hun havde noget at skrive om. Og til hun havde tid. For familie og en perlerække af krævende chef-job tog sin del af tiden.

- Jeg har altid været forsørgeren i vores familie. Min mand er kunstmaler, og der gik 15 år, før han begyndte at tjene penge på sin kunst, så det var op til mig at få brød på bordet. Og så var der børn, der skulle passes, og jeg var jo også utrolig glad for de job, jeg havde, for jeg har altid godt kunnet lide at være chef, siger hun.

- Hvis jeg havde været en mand, havde det nok været anderledes. Så havde jeg nok debuteret noget før. Men jeg føler mig absolut ikke snydt, hvis det lyder sådan. Der er mange kvindelige forfattere, der debuterer i 40'erne, og det er jo nok, fordi vi kvinder ikke bare sådan smider alt, hvad vi har i hænderne, for at udleve vores drømme. Der er mænd mere kompromisløse, og så må det briste eller bære, siger hun.

MORD OG APFRESNING

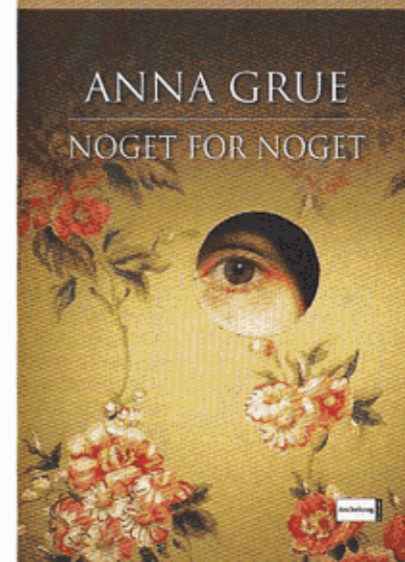
"Noget for noget" handler om den dybt usympatiske Jytte, der lever af at presse penge ud af itetanende folk. Oplysningerne får hun ved at gennemrode deres lejligheder systematisk og stædigt, når hun vander deres blomster og passer deres kæledyr, mens de er på ferie. Hun passer lejlighed hos bogens anden hovedperson, Mette, og da hun finder nogle meget kompromitterende oplysninger om, at Mettes mand i virkeligheden ikke er far til deres barn, ruller historien. Og ja, Jytte bliver myrdet. Resten må du selv læse, og vi lover dig, at det ikke er kedeligt!

- Inspirationen til Jytte fik jeg for nogle år siden, da jeg skulle vande blomster hos en tidligere nabo, fortæller Anna Grue.

- Hun og hendes mand var sådan nogle emsige, nævenyttige typer, der altid havde næsen i andres sager, og som altid opfandt deres helt egne regler. For eksempel havde de deres egen "private" parkeringsplads i gården, til trods for at der var fri parkering, siger hun.

- Jeg gik rundt i deres lejlighed og grinede, for det var simpelt hen en opvisning i dårlig smag: De havde brune tæpper på væggene, en sam-

"Noget for noget", Aschehoug
364 sider, 229 kr. Er udkommet.

BLÅ BOG

Anna Grue, 48 år.

Gift med kunstmaleren Jesper Christiansen.

Har tre børn: Rune på 28, der er sceneinstruktør, Astrid på 24, der er kunstmaler, og Johan på 16, der vil være tegner.

Blev uddannet grafiker fra Skolen for Brugskunst og har været layouter på Bo Bedre og forside-redaktør på B.T. Blev senere chefredaktør på musikbladet Mix og var med til at starte magasinerne Forældre & Børn og Bazar.

Hun arbejder nu som chefredaktør på et udviklingsprojekt under mediekonsulent og tidligere TvDanmarkdirektør, Jesper Schested Lund.

Forfatterdebut med spændingsromanen "Noget for noget" på forlaget Aschehoug.

ling af øloplukkere i en ramme og en hel reolvæg med maks. 10 bøger og så ellers stopfyldt med souvenirs fra Gardasøen. Det var ligesom at være på museum, og jeg greb mig selv i at bruge mindst en halv time, hver gang jeg var der.

Jeg overvejede, om jeg ville betroe hende at passe min lejlighed, mens jeg var på ferie, og jeg kom hurtigt frem til, at det ville jeg have det utrolig dårligt med. For hun ville helt sikkert gå i mine skuffer og lede efter hemmeligheder.

I bogen er der en scene, hvor Mette "snuser rundt" i den franske lejlighed, hun og hendes familie holder ferie i, og der er stor forskel på de to kvinders motiv og fremgangsmåde. Jytte leder systematisk efter ting, hun kan bruge til at presse penge med, mens Mette bare gør det af ren nysgerrighed. Og den sidste kender vi vist alle til, siger Anna Grue.

FASCINERET AF PSYKISKE SPIL

Romanen byder på et imponerende persongalleri af mennesker, der på den ene eller anden måde er koblet sammen i et nøje udtænkt plot. Og det er netop dette spindelvæv af psykiske spil, personlige kampe og etiske overvejelser, der fascinerer Anna Grue.

- Det er ikke en krimi i den forstand, at det handler om, hvem der er morderen. Det ved læseren allerede, når mordet begås, og mordet sker da også først tre fjerdedele inde i bogen. Fokus er lagt på, hvorfor mordet begås, for det er efter min mening det mest interessante. Det er altså ikke en "whodonnit", men en "whydoit", for stort set alle personerne i bogen har en vældig god grund til at slå hende ihjel, siger hun.

ALLEMANDSEJE

- Det er ret surrealistisk, at den historie, som jeg har siddet og puslet med ved computeren, nu pludselig bliver allemandseje. Der er fire i min omgangskreds, der har læst den. Den ene hadede den, mens resten syntes, den var god. Min mand har læst den, og det var vist noget af et offer, griner hun.

- Men mænd er jo typisk mest begejstrede for krimier, som handler om storpolitik og bomber, og hvor hovedpersonen er god, og resten er onde. Og der er altså lidt flere nuancer i min bog, siger hun.

- Dem, der kun læser finlitteratur, vil givetvis hade "Noget for noget", mens dem, der godt kan lide en letløbende spændingsroman, helt sikkert vil synes, den er fed. Men jeg er ikke ude på at lave kunst - jeg er bare ude på at skrive noget, jeg godt selv gad læse. Det har jeg lært af min depression: Det er blevet min tur til at gøre noget, fordi jeg vil, siger hun.